

ESPERANTO voor progressieve doelijken

In de maatschappij spitsen de tegenstellingen tussen de autoriteiten enerzijds en de aksiegroepen anderzijds zich steeds scherper toe.

Een ander woort hiervoor is POLARISATIE. Sommigen vinden dit jammer, anderen zijn er mee ingenomen. Hierop gaan we nu niet verder in, maar we gaan bekijken of de polarisatie nu wel zo'n nieuw of onverklaarbaar verschijnsel is.

Al sinds de industriële revolutie bestaan er de afzonderlijke groepen van de bezitters van de ekonomiese macht, kortweg de KAPITALISTEN, en de mensen die hun arbijskracht verkopen, kortweg de ARBIJDERS. Het zou wel erg naïef zijn te veronderstellen, dat de kapitalisten vrijwillig afstand zouden willen doen van hun macht. Hoewel tot dusver met alle macht werd geprobeert deze tegenstelling te kamoufleren ontkomt op den duur er niemand aan tussen kapitalist en arbeider te kiezen.

Dit hat ook invloed op de esperantobeweging, Al kort nadat dokter Zamenhof de taal hat samengesteld kwamen er konflikten:

- sommigen wilden uitsluitend zich bezighouden met de invoering van esperanto als officiële werelttaal.
- anderen wilden esperanto gebruiken om de taaldiskriminatie te bestrijden, maar stuiten daarbij op de samenhang met sociale diskriminatie.
- tot slot was er nog een groep, die aan de sociale strijd van de arbeiders, klassestrijd, wilde bijdragen, maar daarbij stuite op de taaldiskriminatie.

Uitijndelik bleek het niet mogelijk en zelfs niet wenselik al deze stromingen in één organisatie te verenigen. De schijdslijnen bestaan hier niet uit verauderde tradities, maar uit wezenlike verschillen van inzicht.

Maar nu kun je aanvoeren dat de TAALDISKRIMINATIE waar we het over hadden volgens jau niet bestaat. Engels, Russies of Chinees, dat wort toch immers de werelttaal. Op de fundamentele onrechtvaardighijt dat het ene volk wel een vreemde taal moet leren en het andere niet, alsook op de onmogelikhijt dit door te voeren omdat er altijt wel landen zullen zijn die zich zullen blijven verzetten, gaan we hier niet in, omdat dit in de folder "Een Wereldtaal Gewensd" uitvoerig wort besproken.

We herinneren nog even aan meneer Pompidou, die ter gelegenhijt van de toetreding van Engeland tot de EEG heeft gezegt, dat het engels de gevestigde positie van het frans in de europese gemeenschap niet mag aantasten en dat het frans de officiële taal van Europa moet worden.

Het fijtelike nut van ESPERANTO hangt nauw samen met de verschillende stromingen. Het is te voorzien, dat de invoering van esperanto als officiële werelttaal nog wel even op zich zal laten wachten. Het grote nut van esperanto als taal zonder meer ligt vooral in de didaktiese waarde bij de verdere studie van andere talen. Er is aangetoont dat een groep kinderen die eerst één jaar esperanto en daarna één jaar frans onderwezen kregen, het frans beter beheersten dan een vergelijkbare groep die twee jaar achter

elkaar frans kreeg.

Wat betreft de taaldiskriminatie is het duidelijk dat schrijvers uit grote taalgebieden veel meer kans hebben om te worden vertaald dan die uit kleinere. Vertalingen van engelse en franse literatuur zijn er meestal wel, maar als het gaat om deens, bulgaars of portugees dan is het niet eenvoudig om iets te vinden en dat komt echt niet omdat daar geen waardevolle schrijvers zouden zijn.

Er zijn ook mensen die het bovenstaande maar details vinden en van mening zijn dat de wezenlijke problemen van de maatschappij ergens anders liggen. Het grote nut van een internationale taal blijkt dan bijvoorbeeld bij stakingen, die om succes te kunnen hebben, internationaal moeten zijn.

De kontakten hoeven dan niet alleen via de lijders te lopen, maar dan kunnen ook de stakende arbeiders rechtstreekse kontakten onderhouden.

nadere inlichtingen verkrijgbaar bij:
henk van hulst, krakeelpolderweg 34, delft2203
inge kooij, heymansstraat 66, rotterdam3024